

Sygn. akt: III RC 143/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia, 2 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Złotoryi III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Tomasz Popiel

Protokolant : Elżbieta Juszczyk

po rozpoznaniu w dniu 2 października 2017 roku w Złotoryi na rozprawie sprawy

z powództwa M. B.

przeciwko S. P.

o roszczenie regresowe

I oddała powództwo w całości,

II nie uiszczonymi kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

M. B. wniosła o zasądzenie od pozwanego S. P. kwoty 43 200 złotych wraz odsetkami za opóźnienie w płatności od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, iż podstawą prawną roszczenia jest art. 140 kro i na jego podstawie domaga się od pozwanego zwrotu kosztów utrzymania małoletniego G. B.. Zdaniem powódki po orzeczeniu alimentów od pozwanego na rzecz małoletniego znacząco wzrosły koszty utrzymania G. B.. Według powódki musiała ona przejąć cały ciężar utrzymania syna, albowiem pozwany uiszczał jedynie zasądzone alimenty, co w znikomym stopniu zaspakajało potrzeby małoletniego. Wobec powyższego powódka świadczyła na rzecz dziecka za siebie i pozwanego, doprowadzając do swojego zadłużenia. Pozwany nie uczynił natomiast nic by w większym stopniu przyczynić się do utrzymania małoletniego. Zdaniem powódki - na podstawie powołanego przepisu - pozwany jest zobowiązany do zwrotu powódce poniesionych kosztów utrzymania małoletniego G. B.. Powódka oceniła koszty utrzymania dziecka na kwotę 2 600 złotych miesięcznie i dlatego żąda od pozwanego 43 200 złotych tytułem połowy poniesionych kosztów utrzymania małoletniego za ostatnie trzy lata.

W odpowiedzi na pozew pozwany S. P. wniósł o oddalenie pozwu. Zdaniem pozwanego M. B. nie wykazała, że przez ostatnie trzy lata poniosła koszty utrzymania dziecka w kwocie 43 200 złotych. Zakwestionował w całości dołączony do pozwu kosztorys kosztów utrzymania małoletniego. Twierdził, że złożony kosztorys jest subiektywnym stanowiskiem powódki, które nie zostało poparte żadnymi dowodami. Zdaniem pozwanego, zakres ewentualnego roszczenia regresowego należy oceniać także w kontekście jego możliwości zarobkowych, które są ograniczone i zbliżone do okresu w którym ustalane były alimenty. Według pozwanego, trudna sytuacja finansowa powódki wynika jedynie z jej nieprawidłowego zarządzania i ryzykownego prowadzenia działalności gospodarczej. Natomiast ta okoliczność nie może stanowić podstawy do obciążenia go roszczeniem regresowym.

W toku postępowania powódka wskazała, iż dochodzone roszczenie regresowe dotyczy okresu od 19 sierpnia 2013 r. do 19 sierpnia 2016 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia 17 marca 2011 r. w sprawie I RC (...) rozwiązano małżeństwo S. P. i M. P. (obecnie B.). Jednocześnie udział stron w kosztach utrzymania i wychowania małoletniego G. P. (obecnie B.) ustalono w ten sposób, że zasądzono od S. P. na rzecz małoletniego alimenty w kwocie po 100 złotych miesięcznie, a M. P. zobowiązano do ponoszenia pozostałych kosztów utrzymania i wychowania dziecka.

Dowód : akta Sądu Okręgowego w Legnicy IRC (...)

Pozwany S. P. regularnie i w terminie uiszczał zasądzone alimenty na rzecz małoletniego G. B..

Dowód : przesłuchanie stron k. 134-135

Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia Krzyków we Wrocławiu z dnia 8 lutego 2017 r. w sprawie III RC (...) podwyższono alimenty na rzecz małoletniego G. B. od pozwanego S. P. z kwoty orzeczonej w wyroku rozwodowym w wysokości 100 złotych do kwoty po 500 złotych miesięcznie, poczynając od dnia 15 sierpnia 2016 r.

Dowód : odpis wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia Krzyków we Wrocławiu w sprawie III RC (...)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo M. B. nie zasługiwało na uwzględnienie.

Podstawą prawną roszczenia powódki M. B. stanowił art. 140 kro. Zgodnie z nim osoba, która dostarcza drugiemu środków utrzymania lub wychowania nie będąc do tego zobowiązana albo będąc zobowiązana z tego powodu, że uzyskanie na czas świadczeń alimentacyjnych od osoby zobowiązanej w bliższej lub tej samej kolejności byłoby dla uprawnionego niemożliwe lub połączone z nadmiernymi trudnościami, może żądać zwrotu od osoby, która powinna była te świadczenia spełnić.

Zdaniem Sądu rozstrzygające znaczenie dla niniejszej sprawy miała treść wyroku Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia 17 marca 2011 r. w sprawie I RC (...), który rozwiązał małżeństwo M. B. i S. P.. Zgodnie z tym orzeczeniem udział stron w kosztach utrzymania i wychowania małoletniego G. P. (obecnie B.) ustalono w ten sposób, że zasądzono od S. P. na rzecz małoletniego alimenty w kwocie po 100 złotych miesięcznie, a M. P. (obecnie B.) zobowiązano do ponoszenia pozostałych kosztów utrzymania i wychowania dziecka. Zatem powódkę zobowiązano na ponoszenia wszelkich kosztów utrzymania i wychowania małoletniego ponad kwotę zasądzonych od pozwanego alimentów.

Jak wynikało z treści przesłuchania stron pozwany S. P. regularnie i w terminie uiszczał alimenty na rzecz małoletniego G. B.. Z tego względu nie można powiedzieć, iż uzyskanie na czas świadczeń alimentacyjnych od osoby zobowiązanej tj. pozwanego dla uprawnionego było niemożliwe lub połączone z nadmiernymi trudnościami.

Zobowiązanie powódki M. B. do ponoszenia wszelkich kosztów utrzymania i wychowania małoletniego ponad kwotę zasądzonych od pozwanego alimentów obowiązywało do czasu zmiany orzeczenia rozwodowego, co nastąpiło w dniu 8 lutego 2017 r., kiedy to wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia Krzyków we Wrocławiu w sprawie III RC (...) podwyższono alimenty na rzecz małoletniego G. B. od pozwanego S. P. z kwoty 100 złotych miesięcznie do kwoty po 500 złotych miesięcznie, poczynając od dnia 15 sierpnia 2016 r.

Zdaniem Sądu, roszczenie regresowe określone w art. 140 kro pozostaje w ścisłym związku z zakresem obowiązku alimentacyjnego zobowiązanego do alimentacji, bowiem roszczenie regresowe względem tego zobowiązanego zależy od istnienia po jego stronie obowiązku alimentacyjnego i zakresu tego obowiązku. Wysokość roszczenia regresowego, co zgodnie przyjmuje się w doktrynie i orzecznictwie, została w podwójny sposób ograniczona. Po pierwsze, osoba dochodząca roszczenia regresowego nie może żądać od zobowiązanego zapłaty sumy wyższej od wartości świadczeń przez nią spełnionych na rzecz uprawnionego. Po drugie, osoba dochodząca roszczenia regresowego nie może żądać od zobowiązanego zasądzenia sumy wyższej od wartości świadczeń do których spełnienia zobowiązany byłby tenże

pozwany wobec osoby uprawnionej. Czyli przy ustalaniu wysokości roszczeń regresowych w rachubę mogą wchodzić świadczenia rzeczywiście poniesione, mieszczące się w granicach obowiązku alimentacyjnego pozwanego.

Skoro zatem - w okresie przedmiotowego roszczenia - obowiązek alimentacyjny pozwanego został określony w wyroku Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia 17 marca 2011 r. w sprawie I RC (...) i obowiązek ten pozwany zrealizował w całości, powódka nie może dochodzić sumy wyższej od wartości świadczeń do których spełnienia zobowiązany był pozwany wobec osoby uprawnionej. Tym bardziej, iż powódka na podstawie powyższego orzeczenia została zobowiązana do ponoszenia pozostałych kosztów utrzymania i wychowania dziecka.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji orzeczenia.

W związku z tym, iż powódka została częściowo zwolniona od kosztów sądowych, Sąd tymi kosztami obciążył Skarb Państwa.